

mit Partis Vegne sige, at vi er villige til at overveje et Forslag fra den høje Regering — og Forslaget *maa* komme fra Regeringen, det kan ikke komme fra et Udvalg — og yde over Medvirkning til dets Gennemførelse, hvis det virkelig sigter direkte paa Spørgsmaalets Løsning. Naar det *her* foreliggende Forslag muligvis ikke bliver vedtaget, *maa* den højtærede Statsminister ikke lægge Skylden paa alle andre, thi Ansvarer ligger først og fremmest hos den Regering, der fuld af Doktrinarisme har fastholdt det Standpunkt, at det var Importreguleringen — som i Virkeligheden slet ikke anviser nogen Løsning af Valutaproblemet, men tjener helt andre Formaal —, der ene og alene kunde anvendes her. Vi for vort Vedkommende er, som sagt, villige til at overveje et Forslag fra Regeringens Side, naar det tager Sigte paa det centrale i Valutaproblemet: Seddelmængdens Nedbringelse som Overgang til den danske Kroner Guldindløselighed.

Efter disse Bemærkninger om Valutacentralens Skrivelse, som altsaa er fremkommet for Offentligheden mellem anden og tredje Behandling af den foreliggende Sag, vil jeg gerne ganske kort motivere, hvorfor jeg og det Parti, jeg her taler som Ordfører for, agter at stemme imod det foreliggende Lovforslag. Jeg kan sige, at vi har en Række Grunde, der hver for sig er tilstrækkelig til at motivere, at vi vil stemme imod. For det første har vi den Grund, som jeg allerede har berørt, at Forslaget, der fremtræder som en Valutaforanstaltning, efter vor Opfattelse her dækker sig under et Formaal, som det i Virkeligheden slet ikke tjener. Det forekommer os, at det er aabent og klart, at Formaalet er et helt andet, nemlig at tilvejebringe en haardhændet og brutal Beskyttelse for visse Klasseinteresser paa hele Befolkningens Bekostning. Formaalet er efter vor Opfattelse det, at man vil fritage enkelte Industrier for en Konkurrence, der føles ubehagelig enten for Aktionærerne og Ledelsen eller for Arbejderne eller maaske dem alle i Forening, hvorimod vi mener, at Forslaget ikke er noget Valutahelbredelsesmiddel. Et højtæret Medlem af den nuværende Regering har tidligere skrevet om Sankt Valutas Kilde, der skulde være et Helbredelsesmiddel imod alt det stygge og onde, der findes i Nutiden. Jeg tror, at denne Kilde er af samme Art som adskillige andre Vidunderkure: det er de godtroende, der *maa* bære Omkostningerne, medens det er dem, som har opreklameret Kuren, der

stryger Profitten. Hvis man virkelig vil gennemføre en Kur for Valutaen, er det helt andre Foranstaltninger, der skal iværksættes, og som ifølge hele Pengevæsenets Forfatning først og fremmest *maa* iværksættes af og igennem den seddeludstedende Bank. Jeg tror, at det er dèr, Ministeriet skal vende sin Opmærksomhed hen, og for saa vidt Statsmagten kan yde Støtte til saadanne Bestræbelser, *maa* Regeringen fremsætte Forslag for Rigsdagen i saa Henseende. Det var den forrige Regering for sit Vedkommende klar over, og det var ogsaa ud fra denne Opfattelse, den før sin Afgang fik gennemført nogle Foranstaltninger, der dog har vist sig at være af god Virkning. Derfor er Tilstanden ogsaa den, den er i Øjeblikket, at vi har en positiv Betalingsbalance og en stabil og stigende Valuta. Vi ønsker ikke dermed paa nogen Maade at sige, at vi tør forlade os paa, at saadan vil den blive ved at være i Fremtiden, for der er ikke den Stabilitet, som vort Næringsliv og hele vort økonomiske Liv fortjener, saa længe vi ikke naar til Guldindløseligheden, som vi har haft i flere Menneskealdrer, før vi i 1914 gik bort fra den.

En anden Grund, der for vort Vedkommende er af afgørende Betydning, er, at man ved Gennemførelsen af et Forslag som dette ganske utvivlsomt vilde skabe handelspolitiske Vanskeligheder for vort Land af meget vidtrækkende Betydning. Vi anser saadanne Foranstaltninger, som der her er bragt i Forslag, for et Eksperiment, der for hele vor Samfundsøkonomi er af den allerfarligste Karakter. De er, som jeg omtalte ved første Behandling, prøvet andetsteds og har vist sig at være formaalsløse som Valutaforanstaltninger, men meget farlige med Hensyn til den udenrigske Vareomsætning. Nu er der adskillige Lande, som er stillet saaledes, at de bedre end vi kan finde sig i de Ulemper, der i saa Henseende kan opstaa, men for vort Land ligger Sagen ganske klar: det er en Livsbetingelse for hele vort Erhvervs- liv, ikke blot for Eksportindustrien, Landbruget og andre Virksomheder, der arbejder med Eksport for Øje, men i Virkeligheden for hele vort Næringsliv, at der ikke møder os Hindringer for vor Eksport, i det hele taget for vor Vareomsætning, og de Vanskeligheder, der i saa Henseende kan opstaa af Foranstaltninger som dem, der her er Tale om, ønsker vi for vort Vedkommende ikke at have Medansvar for.

Dertil kommer, at For lagets Gennemførelse indadtil vilde skabe en Vilkaarlig-